

РЕШЕНИЕ

№ 40220

гр. София, 02.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **10019** по описа за **2025** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на И. Д. Т., чрез адв. Д. К.-АК В., срещу Решение № 2674/16.07.2025г., постановено по НАХД № 3342/2025г., по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 121-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 24-4332-024620/18.10.2024г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на касатора е наложена глоба в размер на 10,00лв. на основание чл.100, ал.1, т.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл.183, ал.1, т.1 пр.1 от ЗДвП и глоба в размер на 2 000,00лв., лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца и са му отнети 15 точки на основание Наредба № Из-2539/17.12.2012г. на МВР за нарушение на чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП.

С касационната жалба се твърди, че решението е неправилно, непълно и немотивирано. Твърди се, че процесното НП е неправилно и незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалните и процесуални правила. Сочи се, че контролирания съд не е извършил задълбочен анализ на свидетелските показания. Иска се отмяна на решението на СРС и постановяване на ново по същество, с което да бъде отменено изцяло процесното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. С молба от 03.11.2025г., подадена от процесуален представител на касатора, се поддържа жалбата.

Ответникът - Началник група в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна

полиция“ редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че жалбата следва да бъде отхвърлена, а решението потвърдено.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 2674/16.07.2025г. постановено по НАХД № 3342/2025г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка: На 28.09.2024г., около 00:20 ч., в [населено място],[жк], по време на обход, служители на 05 РУ-СДВР АП-63, забелязали водач на л.а. „Рено М. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] . След като го последвали, водачът увеличил скоростта в опит да избяга. На [улица]до [жилищен адрес] с посока на движение от [улица]към [улица]е спрял за проверка. При проверката като водач е установен И. Д. Т. /касатор в настоящото производство/, както и, че управляваното от него МПС е собственост на В. Г. П.. При извършената проверка, водачът не представил СУМПС. Касаторът доброволно предал на полицейските служители бяла бучка, която имал в себе си и за което обстоятелство била изготвена докладна записка. Пристигналият на място екип на ОПП-СДВР, извикан за съдействие, извършил проверка на лицето. Полицейските служители поканили Т. да бъде тестван с техническо средство за употреба на наркотични вещества, за което касаторът категорично отказал. По този повод бил съставен талон за медицинско изследване №264053/28.09.2024г, като Т. не се е възползвал от възможността да даде биологични проби в посоченото в талона здравно заведение-ВМА.

За установените нарушения, св. У. /старши полицаи при СДВР/ съставил и връчил на И. Т. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, с бл. № GA1104699/28.09.2024г., срещу който е подадено възражение по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Касационната инстанция намира установената от СРС фактическата обстановка за правилна, тъй като кореспондира на събраните по делото доказателства. При така установената фактическа обстановка, контролирания съд е направил верни правни изводи, поради което на основание чл.221, ал.2 от АПК касационната инстанция се позовава и на мотивите на първоинстанционния съд.

Районният съд не е допуснал твърдяните от касатора процесуални нарушения, тъй като е обсъдил в цялост доказателствата по делото и правилно е приложил материалния закон. С оглед състезателността на процеса съдът е положил усилия, съобразявайки се със служебното начало, да издири и събере всички необходими и относими доказателства, имащи отношение към правнорелевантните факти.

СРС е анализирал подробно и задълбочено представените писмени доказателства и гласните доказателствени средства, събрани чрез разпитите на свидетелите, преценил е тяхната достоверност, както поотделно, така и в съвкупност, и е стигнал до правилния извод, че следва

да бъдат кредитирани показанията на свидетелите Й. П. Й., А. Х. К. и М. Г. У., като еднопосочни, логични и последователни. Показанията на свидетеля Е. В. П. не са приети, в частта, че касаторът е отказал да бъде проверяван за употреба на наркотични вещества, защото полицейските служители били агресивни и не ги е кредитирал. Настоящият съд също намира, че тези показания не следва да се ценят защото посочената причина за отказ за даване на проба от страна на водача не може да се опре на твърдение за агресивно поведение от страна на служителите на СДВР, както и поради наличието на лично, субективно отношение на свидетеля към касатора /приятели/, което обосновава неговата заинтересованост от изхода на делото. С кредитираните показания на свидетелите Й. Й., А. К. и М. У. се установява безспорно, че Т. е управлявал лекия автомобил и е носел в себе си бяла бучка, която е предал доброволно и е съставен протокол за доброволно предаване, както и че е отказал да бъде тестван с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества.

Съгласно нормата на чл.174, ал.3 от ЗДвП водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000,00 лв“. Със самия отказ да бъде тестван с техническото средство и с неизпълнението на предписанието за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози касаторът е изпълнил от обективна и субективна страна състава на вменените му нарушения по горепосочения законов текст. Размерът на наказанията е определен правилно.

Правилен е и изводът на районния съд, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на Т. за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, след като безспорно е установено по делото, че към момента на извършената проверка същият не е могъл да представи своето СУМПС, поради това, че не го носи. Санкцията по чл.183, ал.1, т.1 от ЗДвП /в приложимата редакция/ е определена правилно.

Съдебното решение е съобразено с материалния закон, процесуалните правила и е обосновано. При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, като изложените в същия аргументи не следва да бъдат преповтаряни.

По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран Административен съд София-град, XXIV-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2674/16.07.2025г., постановено по НАХД № 3342/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: